

A 4227

Kolm laulu.

Luuletanud

Mart Kiilas.

Tartu isensuri
arhiivist 1912.

H. Tõllajeppe trükk, Wiljandis.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

36562

I.

Äratuseks.

1.

Ärka ja, armas sõber ärka ja!
Ohtul, kui ja woodi heitsid
Une waiba alla peitsid,
Mõtlesid: Oh Issand Sa
Ärata mind homme ka!

2.

Rõõmuga, ärkame rõõmuga!
Saewa arm jul terwißt annud,
Maapind julle wilja kannud,
Kiida Loojat, kiida ja
Lahke laulu häälega

3.

Ärka ja, armas sõber ärka ja!
Issand andku auusa meele,
Juhatagu õige teele,
Kaswa kogu kangeks ja,
Muujaks üle ilma maa!

4.

Wõta Sa, armas Jeesus wõta Sa
Minu palwe häält jüit kuulda!
Ole ifka armuline;
Häda sees mind awita
Saewa teele juhata!

II.

Meie kirik.

1.

Kui ärkad unest illes,
Und nägid Jha süles,
Siis tuleb meelde sul,
Et täna on ju püha.
Sa paned riides leha
Ja sead sammud jõudema.

2.

Kui kuuled kella heale
Ja püüad sinna poole
Küll rutates, tõtates.
Ja paistab püha koda,
Ja torn kui teraw oda,
Kell kõrgel kõlab kaugele.

3.

Bealt punane, kui veri,
See on kui armu meri,
Mis Jeesju haavus keeb.
Weel torni otjas ära
Ja hoiab ilma kera
Seal kõrgel õhu ruumi sees.

4.

Torn taewa poole näitab,
Su mõtteid juhti aitab
See taewa Jha pool.
Kuff torni tippus keerab,
Suu iga poole pöörab
Ja hüüab: unest ärkage!

5.

Oh inimene tõtta
Seal warjul aset wõta
Ja kuula hiiudja healt.
Teerajad tehke tafa
Ja ole auus ning waga
Nii taewa Jsa tahtmine.

6.

Niiid uue ukse taha
Sa patud jäta maha
Ja tõtta templisse.
Seal palu kõige Loojat,
Maa peale õnne toojat,
Ja patu haawad parandab.

7.

Waat Jeesu püha keha
On halasti seal näha,
Ja ripub risti peal.
Ka aken roosil järab
Kui taewa pärli wäraw,
Betlemma tähte tähendab.

8.

Beel mitmed teised tähed
Ja püha koja ehed
Küll kaunist hiilgawad.
Ja walged, kõrged seinad
Su filmad selgeks teewad,
Et pimedus peab lõppema.

9.

Kui orel hakkab peale,
Sa rõemjast tõstad heale
Kui taewa koori peal.

Oh laula wend ja õde
Siin hoones olgu tõde
Ja auu ning kiitus igawest.

III.

Mõtted surmuaias.

1.

Kidastiffu ristid seiswad,
Kalmukiintad kõrwuti.
Rist jaab mälestuse märgits
Pändud armsa hauale.

Olid enne hoolas küll,
Nüüd on hauas aega sul,
Puhka mullas wäjin'd keha,
Saagu hing sind Issand näha.

2.

Magus maitsku jurma uni
Waike wilu hana sees.
Si ja kuule ilma käre
Ülestõusmist ootad ees.

Issand ise äratab,
Hauad lahti pörutab,
Tuli, weji tundwad hirmu
Saatwad omad jurmid wälja.

3.

Jeejus ise hingas hauas
Mes tõusis juures wäes,
Mõnda ja oh inimene,
Tõusmine on Tema käes.

Uju, looda, kannata,
Palweta, meelt paranda,
Kui siis üks kord tõusjed üles,
Istud Taewa isa jüles.

4.

Kui ja terve tugew oled,
Tule surma meeldegi,
Aga kui sind walu waewab,
Ihu wäga higistab.
Siis ja palud: Issand Sa,
Peasta mind siit ilmast ka,
Et ma saaksin koju minna,
Üles püha taewa linna.

5.

Päitse paiste palawusel,
Walmib wili lõikajal,
Mõni kõrs nii wäga wara
Sitjen'd walmin'd wiljake.
Teine alles toores küll
Haljas rohi aega tal,
Mõnda hilja ehk ka wara
Surm ja wikat niidab ära.

6.

Kui ja jattud wiletsusse,
Abi armu kuhugi,
Siis ja hädas appi hüüad,
Oma Issat, Jumalat.
Waatab üles taewasse:
Armas Ija awita!
Siis ju süda rahu leiab
Hing Su külge kindlast hoiab.

7.

Külwad seemet põllu peale,
Wili kaswab lojafalt,
Siis ja tõstad rõõmu heale;
Minu töö on õnnistan'd.

Aga tuleb tuule hoog,
Kabe, tormi ja wihma woog
Wiib ju wilja põllu paljaks,
Minult mõni jääb weel haljaks

8.

Mõni kiitles: mina ije, —
Zumalat ei olegi,
Mets ja maa on minu asi,
Taewas pea kohalt ka.

Aga pilwed paifuwad,
Müristab ja wälku lööb,
Siis ja mõtled: Isjand, Zumal,
Küll ma olen wäga rumal.

9.

Aga Sina, armas Zumal,
Oled rikas heldusest,
Kes ma tark ehk waene rumal,
Ei ja nuhtle igawest,

Sul on arm ja halastus,
Pill meel ja ka kannatus,
See eest olgu tänu Temal
Auu ja kiitus, armas Zumal!
